

Begunstigelse, og meget uheldig overfor Offentligheden, fordi der vil blive en evig Strid om Berettigelsen af den Udøvelse, der finder Sted af Bemyndigelsen til at give kongelig Resolution. Er der noget, der kræves paa dette Omraade, er det klare og faste Regler, selv om disse Regler kan være ret uheldige for de paagældende, og det er saadanne, som Regeringen har foreslaaet, og saadanne, som Regeringen maa fastholde.

Der er et andet Forhold, som har været Genstand for Forhandling her, nemlig Konstitutionerne. Man har dels ikke villet vide af en Bestemmelse, der aabnede Adgang til saadanne Konstitutioner, og tre ærede Medlemmer har foreslaaet, at en saadan Ret i alt Fald ikke skulde gælde for Dommere udover, hvad Retsplejelovent tillader. Jeg er i det heldige Tilfælde her at kunne slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra Retspartiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Han ramte virkelig i sin Udtalelse ganske nøje det, som har været Regeringens Motiv til at foreslaa, hvad den har foreslaaet, og dens Motiv til ikke at kunne acceptere, at man gjorde nogen Undtagelse for Dommere.

Der kunde maaske være Anledning til at gøre en Undtagelse for Højesteretsdommere, idet Dommerpladserne i Højesteret besættes efter en Prøve og derved er anderledes stillede end andre Dommerstillinger; man kunde maaske sige, at det vilde være noget urimeligt at kræve, at en Dommer, som kun var konstitueret, skulde aflægge denne Prøve. Jeg indrømmer, at her ligger der et særligt Forhold, som man i hvert Tilfælde kunde tage under Overvejelse. Men Regeringens Hovedbetragtning har været, at det Krav, man stiller til en Justitsminister: at han skal være en fuldt ud kompetent Jurist — et Krav, som jeg tror aldrig er fraveget —, ønsker Regeringen maa blive opretholdt ogsaa i Fremtiden; og naar Spørgsmaalet da bliver, hvilken Kreds af Personer der bliver at vælge imellem, saa er denne Kreds meget begrænset, og jeg vil mene, at blandt dem, som man ud fra almindelige Betragtninger maatte ønske at se beklæde Justitsministerens Stilling, staar Dommerne i allerførste Række, baade efter de almindelige Kvalifikationer, man maa antage, de sidder inde med, og paa Grund af den Erfaring paa alle Retslivets Omraader, som de har vundet som Dommere.

Man gør efter min Mening et uheldigt Hak i Kredsen, den lille Kreds af Personer, som maa anses for højest kvalificerede til

at beklæde en Justitsministers Stilling, hvis man udelukker Dommerne — ja, det er jo heller ikke Meningen — eller stiller for dem saadanne Vilkaar, at man kan sige sig selv, at den Dommer, der sidder i et Embede, han har faaet kært, og som netop passer for ham, vil ikke ofre dette Embede for den antagelig korte Tid, i hvilken han skal beklæde en Ministerstilling. Jeg tror ikke, det har været Meningen med Retsplejeloggivningens Regel at udelukke et saadant særligt Tilfælde; det er sikkert ganske andre og mere almindelige Betragtninger — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Axel Dam var inde paa — om Ønskeligheden af at hævde den størst mulige Uafhængighed for Dommerne, der har været bestemmende for dette.

Jeg tror ikke, at der kan rejses virkelige saglige Indvendinger imod, at man i særlige Tilfælde, hvor en Ministers Stilling varer over et Aar, ikke ubetinget afskærer en Dommer fra, naar det Aar er gaet, at vende tilbage til sit tidligere Embede, idet det sikkert i høj Grad vil afskære os fra at faa netop de bedst kvalificerede Personer til at beklæde Justitsministerens Embede. Jeg kan derfor ikke modtage det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Axel Møller og to andre ærede Medlemmer. Det nævnte ærede Medlem udtalte, at Bestemmelsen ikke hørte hjemme i denne Lov, men snarere hørte hjemme i Retsplejelovent. Jeg kan ikke dele denne Betragtning. Den hører netop hjemme i denne Lov, fordi den vedrører Ministre, om hvilke der ellers her lovgives, og fordi den staar i en ganske naturlig Forbindelse med den Føringelse af Ministrenes Pensionsstilling, der ligger i Lovforslaget. Derfor hører den hjemme her, og den er jo ogsaa af de ærede Mindretal, der har stillet Ændringsforslag, sat i en vis Relation hertil.

Det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen ønskede det ærede Medlem Hr. Holsteins private Forslag inddraget under Forhandlingen om dette. Det skal jeg naturligvis ikke have nogen Mening om, det er ikke mig, der afgør det Spørgsmaal, men jeg maa kun sige, at jeg ogsaa overfor det af det ærede Medlem Hr. Holstein indbragte Forslag maa holde paa Regeringens Forslag som den rene og klareste Afgørelse af denne Sag.

Et andet Spørgsmaal, som har været Genstand for Forhandling her, nemlig Spørgsmaalet om at afskære Ministrene Adgang til at beholde nogen som helst tantiemlønnet Stilling i et privat erhvervsdrivende Selskab, er et Spørgsmaal, som afgjort hører